

Tác giả là một dác sĩ, dân Chino Hills, California. Sau đây là i tác giả vá bài vát cáa bà: "Má, ngái ta á chác ká nám Golden anniversary 50 năm sau đám cái. Nháng váo cái tuái gán tám mái, máy ai còn đá cá đôi? Vì váy ngái vát mình hay á chác sau bán mái năm, xem có vá háp lý hán. Sau đây là mát "ká nám vàng" đá áng át cá nháng cáp vá cháng đá, hác sáp có golden anniversary."

"Khôn ba năm, dái mát giá", đáng táng câu thành ngá đó chá dùng đá rán đá bán con gái phái thán tráng đáng đá bá sa ngã trong mát phút yáu lòng, thát ra câu đó phái đác áp đáng cho cá hai phái, nam cũng nhá ná, bái vì không chá bán con gái mái có nháng phút yáu lòng, bán con trai chúng tôi lòng đá cũng có khi mám yáu lám nhát là khi đáng trác ngái đáp, mát cá khá đi, bao nhiêu khôn ngoan bián mát hát.

Náu báo nhá thá là dái gái thì tôi đã dái gái tá thuá còn nhá, chái chung vái bán con gái bên hàng xóm, bá chúng nó bát nát phái đáng quay dây cho tái nó nháy, quay mái cá tay mà cháng dám phán nán, thát đúng là ngác. Lên chín, mái tuái, cá bán rá nhau đi tám sông, tôi và tháng bán đã hái hác mát cá buái đá làm bè chuái cho bán con gái làm pháo, lái còn phái táp cho chúng nó bái náa, thá mà có đác cán nghĩa gì đâu, lúc vá còn bá cha má chúng nó máng là đáu táu chái trò nguy hiám, thát cháng có cái dái nào báng. áy thá mà đâu có cháa, nháng lán đi hái trám trái cây, bán con trai chúng tôi xung phong leo cây, bá trái ném xuáng cho bán con gái đáng chá đái đát chá viác háng và tha há chán trái ngon ăn thoá thích, bán tôi có công nháng lái phái ăn sau, ăn tháa. Có lán bá chá nhà trông tháy, tái nó há nhau cháy trác, báo hái bán tôi còn á trên cây luánh quángh mái tát xuáng đác, cháy táp háu, bá chó rát gán chát, váp té máy lán sáng u cá trán, đúng là:

Vì nàng anh phái cháu đau

Vì nàng anh phái qua cáu đáng cay

Lán lên chút náa, thuá hác láp đáng ngũ, đá tá (láp 8, láp 9), tôi mê máy cô bán cùng láp nên tình nguyán làm mát tên háu há điáu dám đá các cô sai vát. á nhà, tôi là tháng chúa lái, cháng bao giá làm gì đáng đán móng tay thá mà đán tráng tôi là mát đáa ngoan ngoán đá báo, sát sáng làm tát cá mái viác các nàng nhá vá, làm luán cá bài táp cho các nàng náa. á nhà, tôi là mát ông táng hét ra láa, máa ra khói, thá mà đái vái các ngái đáp, tôi nhán nhá con chi chi. Chá biát con chi chi là con gái, hình thù nhá thá nào, chá biát con tim cũng nhá lòng đá tôi đáu

mß m yß u lß m, chß cß n ngß i đß p ban cho mß t nß cß i, mß t tia nhìn say đß m - thß t hay giß khó biß t - thì bß o cái gì mà chß ng nghe, bß o lao vào lß a cũng sß n sàng. Thì ra trong ngß i tên đàn ông nào cũng có mß t tí máu anh hùng, anh hùng rß m hay anh hùng thß t đß u thích ra tay nghĩa hiß p đß che chß, phß c cho phái yß u, nói mß t cách nôm na là nß nh đß m!

Sau này vß già, nghĩ lß i thß y nhß ng trò nß nh đß m sao mà giß đß i, vô lý hß t sß c, tß i sao các bà cß thích khen đß chúng tôi phß i biß n thành nhß ng tên nói đß i? Mß c mß t cái áo sß c sß nhß ngß i lên đß ng trông nhß c cß mß t, thß mà vß n phß i khen rß ng :

- Áo em đß p lß m, nhìn vào anh thß y cß mß t mùa xuân !

Chß i kiß u tóc gì bù xù trông giß ng cái bß m con sß tß, vß n phß i khen rß ng:

- Tóc em nhß mây trß i bay, bay vào lòng đß i ...

Ôi ! các bà thß t tß i nghiß p, chß thích nghe nhß ng lß i giß đß i, chß ng có bà nào chß u khó phân tách xem nhß ng lß i khen đó bao nhiêu phß n trăm là sß thß c ? Thôi cũng đß c đi, khen đß các bà vui lòng thì tß i gì không khen, vì lß i khen đâu có mß t tiß n mua. Thß nhß ng đi mua sß m vß i các bà thì thß t là khß, đàn ông chúng tôi phß i ôm đß m đß mß i

thß, kß cß viß c mang, xách, khuôn vác lß n viß c trß tiß n, các bà đi ngß i không, tay chân thß a thß i thß mà có cái cß a xe cũng phß i đß i chß ng mß dùm rß i mß i chß u chui vô, thß có vô lý không ? Chß trách ngß i Mß đã xß p đß t thß tß u tiên :

- Thß nhß t đàn bà

- Thß nhì trß em

- Thß ba là chó

- Thß tß mßi đßn đàn ông

Đß nßc Mß, đàn ông chúng tôi phải đi ngß sau chó, thß tß i nghißp. Than ôi ! cái thß i

" tam tòng tß đßc, phu xßng phß tùy " nay còn đâu ?

Mußn làm mßt ngßi đàn ông ga lăng không đß đâu nhß, trßc hßt phßi hßc cái tính kiên nhßn, không đßc tß ra sßt rußt khi phßi chß ngßi yêu trang đßm, không hißu hß tô vß gì trên mßt mà lâu còn hßn hoß sĩ sßn vß mßt bßc tranh ? Xong mßc trang đßm còn đßn mßc làm tóc và chßn qußn áo, nàng tßn ngßn đßng trßc cái tß đßy nhóc qußn áo mà than rßng :

- Hßt áo mßc rßi!

Vào tißm ăn thì phßi kéo ghß cho nàng ngßi trßc rßi mình mßi dám ngßi. Hßn hò, các nàng thßng đßn trß cß mßy tißng không sao, mình lß kßt xe trß đß nßa giß là có chßu nßn nß gãy lßi, ai bßo làm đàn ông là sßng?

Lß mßt đißu là bißt mình bißt thßi thời, thß mà cái lũ đàn ông đßi khß vßn cß chßy theo ngßi đßp, cam tâm tình nguyện đß cho các nàng bßt nßt, bßi vì không có các nàng thì cußc đßi còn chi là hßng vß ? Tôi nhß hßi hßc lßp đß nhß (lßp 11) , thì lßc cá nguyßt môn toán, thßy cô bßn ngßi kß bên mßt bußn rßi rßi, loay hoay hßt cßn bút lßi thß dài thì bißt ngay cô nàng tìm không ra đáp sß, thß là đßng lòng trßc ßn, nßi máu yßng hùng nßm bài gißi cho nàng chép, rßi thay bß thầy giáo bßt đßc, thß là bß sß không đißm thì và phßi đi " công si " ngày chß nhßt. Kßt quß là cußi hßc kß năm đó, hßc không đßt mà vßn bß đßi sß, anh chàng hißp sĩ mßt dài thußn, bußn tình ca bßn " ôi ta bußn ta đi lang thang bßi vì đâu ? "

Tuy nhiên không phßi bßn trai mßi lßn chúng tôi đßa nào cũng khß khß o cß đâu, có khßi đßa cũng khônß lan ra trò, trong sß này đáng kß phßi là thßng Đßc bßn thân cßa tôi. Tên này ngoài

Bên mặt trời trai tôi tôi nhìn hào hoa, ga lăng như tài tử xi nê, bên gái quen thân hay sẽ đâu đâu c
hình tôi nhìn món quà sang trọng, chắc yêu là nhìn bó hoa thật đẹp, thật đáng giá, các cô
còn nhìn là cái chắc. Giá hoa đó đó rất đắt, bên tôi lẻ mót, phớt hình sát đất, tôi nghĩ đâu hình
phải là mót công tử nhà giàu, con cái của ông to bà lớn nào mót dám xài sang như thế, nào nghĩ
điều tra ra mót biết cha hình chắc là mót tiểu công công, gia đình nhà hình cũng thế này thế này
bên trung như chúng tôi vậy, còn hình chắc là hình cò, chắc làm ra được được gì. Có lẽ không
gần được cò mò, tôi hỏi :

- Tôi nghĩ đâu ra mà mày dám chắc ỉn ông ?

Hình do đó mót hỏi rồi làm thinh không chịu trả lời, tôi năn nỉ mãi, sau cùng hình bắt tôi phải
hỏi " sẽ nghĩ đến bạn, chắc đem theo, không được hé môi cho bắt cái " . Điều kiện nào mà tôi
chắc chịu, sau khi nghe tôi thì bán mót, hình mót yên lòng, ghé tai tôi thì thầm thì thầm bí mót :

- Tao đâu có mót tiểu mua ? có chắc mót kho hàng vô tận...

- Nhà mày trông hoa à ? hay có của tiệm bán hoa ?

- Làm gì có !

- Thế ... hoa ở đâu ra ?

Hình thì mót mót cười ruồi :

- Đừng hỏi nữa, chắc đi theo tao khám phá đi !

Nó dắt tôi vào... nghĩa trang, nhìn quanh quẩn mót hỏi rồi mót bí bí cợt cười mót ngôi mộ xây
cột có vòm cửa, nó chụp hai tay tôi khấn vái mót cách rất thành kính :

- Kính chào ông bác không quen, cháu máo muái xin ông bó hoa này, ông á dái đó chác không cán tái hoa đâu, đá lâu nó héo đi uáng lám, cho cháu, cháu sá dùng đác khái viác và cháu rát cảm án ông. Cáu chúc cho ông đác thánh thái an nhá.

Nó vái vái thêm máy cái náa rái thán nhiên cám láy bó hoa rát đáp đem đi, nghĩa trang nhà giàu có khác, toàn là nháng loái hoa hiám, quý. Tôi há hác miáng, không tin nháng gì mình váa trông tháy, thát khó mà táng táng đác á đâu ra hán lái có cái sáng kián rùng rán đó ? Lúc ra vá tôi mám cái nghĩ thám không biát nháng ngáng i đáp cáa hán có còn cám tháy romantic náa không náu biát ráng nháng bó hoa rát đáp kia - đác hán đem vá láng giáy bóng kính và cát ná rát má thuát - đác láy trám tá nghĩa đáa ? Tháng bán ma lạnh không hiáu vá sau có tán đác ngáng i đáp hay không ? nháng tôi thì rút ra đác mát bài hác : các cô có bán trai còn là hác trò mà lái muán láng mán nhá trong xi nê có chàng quái giái dâng hoa , xin hãy coi cháng có ngày bá lánh xáng sáng ! Giá lái háa vái Đác, tôi tuyát đái giá kín bí mát cáa hán cho tái giá này, nghĩa là hán bán mái năm sau, bây giá đáu đã hai thá tóc, đã qua rái cái thái của đào tán gái, có tiát lá ra hán cũng cháng cán, phái không Đác?

Ồi! ká làm sao hát nháng nghách ngám đá tháng cáa thái hác trò, nháng ngày xáa thân ái đó đã láu lái trong ký ác tôi nhiáu ká niám khó quên, cái dĩ váng đáu yêu đó mái khi gái lái đáu làm tôi cám đáng. Thuá đó tôi chá biát si chá cháa biát yêu, si thì tôi đã si nhiáu ngáng i, nháng yêu thì chá yêu có mát ngáng i thôi, ngáng i áy chính là em.

Tôi gáp em trong phòng trián lãm tranh cáa hoá sĩ Đác Tuán, ngày đáu khai mác nên đông lám, ngáng i ra vô táp náp. Em tái trá, khi em bác vào, căn phòng nhá sáng rác lên, tà áo xanh và khuôn mát ngây thá, xinh đáp cáa em làm tôi bá háp hán ngay tác khác. Đáo đó em mái mái sáu tuái thôi, cái tuái đáp nhát cáa đái ngáng i. Vô tình em đáng ngay trác mát tôi, tôi hái chuyán làm quen :

- Tháa cô, cô đi xem tranh à ? Phòng đông quá, trái ái là chen...

Em đáp :

- Vâng, đông qua !

Vô tình tôi đi thi thoảng i của em và tôi đi u g n gi ng nh trong bài th Đi Chùa H ng và c hai cùng b t c i lên m t lúc. Tôi tán :

- Trông cô h i quen quen, hình nh có g p ở đâu r i ?

Em tròn c p m t nai t , ng c lên ch đ i... Tôi v suy nghĩ r i à lên m t ti ng :

- Ph i r i, g p c ng tr ng Tr ng V ng ! Tôi đi đón em tôi...

Em l c đ u :

- Em đâu có h c Tr ng V ng .

- Tôi nh l n, tr ng Gia Long ?

V n l c đ u.

- Tr ng Cô Giang? H ng Đ o? Lê Văn Duy t Hu nh Kh ng Ninh? Marie Curie? Lê B o T nh?

Em c i t m t m:

- Anh có nhi u em gái quá nh ? Hay anh là thanh tra h c chính mà tr ng nào cũng t i?

Câu hỏi sao mà ác, còn nhß mà đã biết kê tß đßng, tôi còn đang lúng túng thì em đã tiếp tục :

- Thế anh đã tới Cà Mau chưa?

Mßt tôi sáng lên :

- Vßy ra cô là học trò trường Cà Mau?

Em mỉm cười, đôi má núm đßng tißn rất xinh:

- Không phải, em chỉ nói đùa thôi.

- Thế cô học trường nào?

- Đß cho anh đoán!

Nói xong em bước ra và đß tôi ngỡ ngß, ngỡßi đâu mà ác gßm ! làm tôi phải mất mấy tuần mới tìm ra chỗ của em. Đßng hỏi bằng cách nào tôi tìm ra được ? Khi ngỡßi đàn ông đi tìm nhà mình kia của mình thì hẳn ngỡßi gì khó khăn?

Ngßißi đâu gặp gặp làm chi

Trăm năm biết có duyên gì hay không

Tôi đến tìm em nơi trú ngụ em đang ở trú, trú ngụ Regina Mundi, một trú ngụ nơi dòng Công giáo, kiên nhẫn nghiêm minh. Tôi vẫn chưa biết tên em, nhưng chắc chắn là em hay đi đó, tôi hiểu rồi ...

- Cậu đi thăm ai ? Bà sống à.

- Em thôi!

- Cô ý tên gì ?

Tôi lúng túng, may sao tôi vui vẻ khi nhìn thấy ánh sáng bóng em đang bước trên hành lang, tôi mừng rỡ kêu lên :

- Nó kia kìa ! cô học trò mới áo đen mới đang bước lên thang lầu đó, chắc nó chắc chắn trông thấy tôi.

- À con bé Thiên Nhiên đó hả ? Thôi đừng nói, cậu nói đi chứ tôi đi gọi nó.

Tôi nói xuống mà tìm gặp rồi rành. Thiên Nhiên! Tôi biết tên em rồi nhé? bí mật mãi, tên em đẹp lắm, đẹp thướt tha lắm, đẹp và đẹp thướt tha như con gái của em vậy, không hiểu sao em có một sức thu hút lòng người tôi mới gặp một lần mà đã thích người. Còn em, không biết em có còn nhớ cái lần gặp gỡ như mọi khi đó không ? hay đã quên rồi, bởi vì em chỉ coi tôi như một bóng người qua đường? Tôi hỏi hoài hoài vô cùng, một phút qua đi lâu như một thế kỷ, tôi suốt ngày nhìn xuống đất, đã hỏi nó a gì rồi, sao lâu quá, hay là em không muốn gặp tôi ? Phòng đợi, khách khách ra vào tấp nập, một cô gái ngồi gần tôi này giờ vừa nhìn người nhà ra cửa, quay vào, cô ta đứng chân ngay trước chỗ tôi đang ngồi, neoh một một cách khôi hài:

- Có thể anh là anh của Thiên Nhiên không đấy ?

- Tại sao cô lại hỏi tôi như thế ?

- Tại vì... Cô ta mới mới thôi, tôi chính là em gái của Thiên Nhiên đây!

Tôi gật đầu mình nghĩ thế này, một đứa bạn bè tôi, một cái nhà một tên đang ăn uống bạn bè tôi quí tang, tôi chỉ muốn đến thôi. Nhưng khi nghĩ đến bạn tôi thì tôi cảm thấy ma mãnh của cô nàng, tôi thấy phẫn:

- Cô đừng có rên!

Cô ta vẫn chưa buông tha :

- Ô hay, anh nói thì tôi tin, còn tôi nói thì anh bỏ là rên ? Ờ đi có chuyện gì đó sao? Anh em một nhà mà không nhìn nhau ?

Thấy một tôi thế này, khi khi ở quê một cái, cô ta thấy thế này:

- Nói đùa thôi, tôi là bạn thân của Thiên Nhiên cả mấy năm nay, tôi biết nó làm gì có anh, chỉ có hai em gái và một đứa em trai còn thôi. Này, thú thật đi! có phải anh si tình nó không? tôi sẽ làm mai cho.

Tôi cảm thấy ngạc nhiên nghẹn ngào :

- Tôi nghĩ chúng ta ở đâu. Chúng ta các cô là tình quái.

Tôi đây thì có tiếng chân đi nhè nhàng trên hành lang, rồi cả bắt mắt và hai người xuất hiện cùng một lúc : bà giám đốc và Thiên Nhiên !

Tôi đứng bắt đầu trong khi bà giám đốc quay sang Thiên Nhiên :

- Cậu ấy chắc đã khá lâu rồi đấy!

Tôi nhìn chăm chú, em đã thay y phục khác, quần jean trẻ trung, áo pull bên ngoài màu vàng nhạt, tóc em mượt mà buông xõa bên vai ôm khuôn mặt trái xoan trẻ trung mẽ, em xinh như một nàng hoàng. Em nhìn tôi với một vẻ láu lếu nhè, rồi rồi thì nhiên em reo lên :

- Ô kìa anh Ba (em cũng chưa biết tên tôi), anh tôi họ nào ? Hai bác vẫn khỏe chứ ? ba má em không quên đón em đâu chứ ?

Em họ tôi nhìn đẹp đẽ che giấu vẻ đẹp, lúc đó chắc em cũng họ đẹp lắm, họ xong, em quay sang bà giám đốc, ngừng ngừng nói tôi :

- Thưa sếp ! đây là người anh con bác ruột của em.

- Cậu đến thăm thôi, hay là...?

- Dạ thưa sếp, tôi với cả nói, ba má của Thiên Nhiên bên nên nên tôi đến xin phép sếp đưa Thiên Nhiên đi một lúc.

- Được, tôi cho phép, nhưng có đi đâu thì phải về sớm trước 8 giờ tối.

- D !

Bà sß giám thß vßa đi khßi, tôi nhìn em đßm đußi, em lßm tôi bßng con mßt có đuôi:

- Sao lißu thß ?

- Không lißu sao gßp đßc em ? Ngßi ißu đâu mà ác gßm !

Em cßi, cßp mßt long lanh và đôi môi mßng, xinh quá sßc :

- Em đâu có ác, không thßy là hßi nßy em đã vì anh mà nói đßi ma soeur đó sao ? Em chßa nói đßi bao giß...

Lòng tôi nhß nß hoa, thì ra em đâu có vô tình, cô bé trông tßm ngßm, tßm ngßm mà tình tß ra phßt. Tôi cßi thßt rßng rß :

- Cám ßn em, thß là anh đã đßc đßn bù.

Rßt trßng và dßu dàng, tôi nßm lßy tay em đßa ra khßi cßng trßng, thß là bßt đßu mßt cußc tình...

Năm năm sau, cô bé lßn đßu bißt nói đßi đó trß thành vß tôi.

Trßc đßm cßi mßt hôm, tôi cùng nàng đi ký gißy hôn thú ß Toà Thß Chính. Ra vß, tên bßn thân nhßt cßa tôi đi theo đß làm nhân chßng, đã ghé vào tßn mßt tôi, cßi chß đißu :

- Mày khôn ba mươi năm, chắc đời có một phút thôi, đó là cái phút vừa rồi. Tôi sao mày lại ký tên vào tờ giấy ý đồ một tí do, cam tâm tình nguyện làm người tù chung thân của bà ư ?

Tôi chỉ cười cười, không đáp, rồi nó sợ hãi u khi nhìn lướt nó, để tránh khỏi, bởi vì có ai mà chúng phải qua cửa ? Nói một cách công bằng, để đời cái gì cũng có vay có trả, một cái này thì sẽ được cái khác bù lại, miễn giấy hôn thú không được thu nhận chỉ là bản án tù chung thân mà còn là giấy phép để mình sống thiên đường.

Sau đám cưới, chúng tôi có hai tuần trăng mật thì đến thành phố Đà Lạt nghỉ ngơi. Sau đó trở về quê riêng, chúng tôi đã sống hạnh phúc ngay thời hạnh phúc, bên nhau con theo nhau ra chào đời : hai trai, hai gái đều thông minh, ngoan ngoãn và xinh đẹp. Căn nhà ngăn nắp, sạch sẽ lúc nào cũng rộn ràng tiếng nói cười vui vẻ, căn bếp thơm cúng với những bữa ăn ngon lành nấu cho chúng con, gia đình tôi quả là hạnh phúc.

Thời gian trôi, theo vài năm tháng, hai vợ chồng cùng già đi, em bây giờ không còn là một cô bé đáng ăn diện theo đúng một thời trang, người em hao gầy vì thức đêm những năm tháng dài em nuôi con bằng sữa mẹ, em không có thì giờ để dành cho việc chăm sóc, làm đẹp vì thì giờ của em là để săn sóc chúng con. Những không phải vì thế mà em kém đẹp, đẹp một tôi, em còn đẹp hơn xưa, vẻ đẹp cao quý của người và hiền. Tôi bây giờ cũng thay đổi nhiều, không còn là một chàng trai trẻ trung, hào hoa hay như một thuở mấy chục năm trước, tôi nói đôi khi gọt gọt, mong em hiểu cho là vì công việc quá căng thẳng. Cũng có đôi lúc tôi lại hay bay bổng, những đó là bản tính tự nhiên của người đàn ông, tôi chỉ nói lãng nhăng cho vui, chứ chưa bao giờ phớt lờ em cả.

- Em đừng giận, anh thì là không có tình ý với ai khác, anh mà nói dối thì...

- Thôi đừng thế.

- Thế em có tin anh không?

Em lß c đß u :

- Nháng kß làm qußy đßu sßn sàng thß là mình vô tßi, em đâu có ngu gì mà tin ?

Nói thß, nháng em vßn vui vß làm nhß đó chß là chuyßn đùa, em khôn lßm, chính sß đßu dàng và đßc bao dung cßa em làm tôi cßm đßng, và tôi bißt là mình đang có trong tay mßt viên ngọc báu nên tôi đã hßt sßc cßng quý, nâng niu, giß gìn...

Thßi gian vßn trôi, các con đã đß đßt thành tài và có gia đình riêng cß. Ngoßnh đi, ngoßnh lßi, chúng ta đã già, răng chßa long, nháng đßu đã hai thß tóc, tôi ngoài bßy mßi còn em cũng hßn sáu chßc. Chúng ta đang ß vào mùa thu cßa cußc đßi rßi, nháng mùa thu vßn còn đßp lßm, phßi không em? Thßi gian đâu có ß nhß hßng đßn tình yêu cßa chúng mình, tôi chßt có ý nghĩ ngß nghĩnh so sánh em 16 tußi khi xßa và em 61 tußi bây giß cũng không có gì khác bißt cß, bßi vì tình yêu tôi dành cho em lúc nào cũng nhß thuß ban đßu không bao giß thay đßi, đßi vßi tôi dù ß tußi nào em cũng vßn là mßt ngß ời tình say đßm, em lúc nào cũng chißm mßt đßa vß đßc tôn trong tim tôi.

Theo vßi tháng năm, chúng ta cùng già đi, nháng vß chßng lßy nhau càng lâu thì tình càng nßng, nghĩa cũng thêm sâu. Nháng bußi sáng êm đßm, cùng ngßi ußng trà bên nhau, chúng ta mßt vßn nhìn mßt, tay vßn nßm tay, mßt nhìn không còn đßm đßi nhßng chan chßa thßng yêu ân tình, và nháng bàn tay vßn nßm chßt khßng khít, chúng ta sung sßng cßm thßy sß hißn dißn cßa ngß ời nß đßi vßi ngß ời kia là cßn thißt, là quý báu. Xin cảm ßn Thßng đß đã cho chúng ta còn đß cß đôi ß cái tußi này.

Thiên Nhiên ßi !

Hôm nay là kß nißm bßn mßi năm ngày cßi cßa vß chßng mình, anh mußn nói vßi em tßt cß nháng cßm nghĩ cßa anh sau bßn mßi năm cùng em sánh vai đi chung trên con đßng đßi. Bßn mßi năm qua nhanh nhß mßt gißc mß, chúng ta đã có vßi nhau bao nhiêu kß nißm vui cũng nhß bußn, kß nißm nào nhß cß đßn cũng làm anh cßm đßng.

Trßi qua bao nhiêu thăng trßm, em lúc nào cũng sát cánh bên anh, nâng đß, an ßi, chia xß... và

chúng ta đã dìu dắt nhau vượt qua bao nhiêu chông gai, sóng gió. Bên em, anh luôn luôn có cảm giác êm đềm, yên ổn và sung sướng, anh cảm nhận được tình yêu sâu đậm em dành cho anh, những nhọc nhằn, hy sinh em đã chịu và những ngọt ngào em đã cùng anh chia sẻ. Tuy rằng cuộc sống cũng như thời tiết, có những lúc mưa thu hút gió hòa, cũng có những lúc phong ba bão táp, những nhọc nhằn vào tình yêu chân thành cùng với những quy tắc tâm can gập ghềnh, chúng ta đã vượt qua tất cả và con thuyền hạnh phúc vẫn vững vàng, êm ái xuôi dòng. Hôm nay ngồi nhìn quá khứ, quãng đời bên mũi năm chúng ta đã trải qua bên nhau, anh không khỏi cảm động. Xin cảm ơn em đã cho anh hạnh phúc ngọt ngào của tình yêu lứa đôi, xin cảm ơn Thiên Ngã Đấng anh đã có em là người tình trăm năm.